

پیشگاه ۲۵

ارگان اتحاد چپ دمکراتیک ایران

نشر در داخل کشور

شماره ۲۵ - اول خرداد ۱۳۷۷

اساسنامه موقت سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران"

(مصوب اردیبهشت ۱۳۷۷)

ماده ۱- سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران"، یک سازمان نوین کمونیستی غیرالین گرا، یک نیروی سیاسی چپ دمکراتیک مستقل است. این سازمان با برقراری ارتباطات ویژه ای میان طیفی از هواداران سوسیالیسم در داخل کشور در سال ۱۳۷۳ شکل گرفت. و در اردیبهشت ۱۳۷۴ رسماً موجودیت خود را اعلام کرد.

هدف غایی سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران"، برآوردن مناسبات سرمایه داری و سلطه سرمایه پر کشور، و استقرار مناسبات سوسیالیستی است، که تنها با انقلاب اجتماعی سوسیالیستی، تحت رهبری نیروهای کمونیستی، بطور همزمان در جمعی از کشورها امکان پذیر است.

هدف مرحله ای سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران"، انقلاب سیاسی دمکراتیک توده ای با مستگیری سوسیالیسم، تحت رهبری نیروهای کمونیستی است، که تحقق آن در هر کشور امکان پذیر است و پایه های عینی و ذهنی ضروری برای استقرار سوسیالیسم در کشور را تأمین می کند.

"برنامه حداقل" سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران"، حذف نظام توتالیتر و رژیم استبدادی و ساختارهای سیاسی - ایدئولوژیکی - حقوقی حاکم، حذف حکومت دینی، تدوین قانون اساسی دمکراتیک نوین، برقراری حکومت دمکراتیک مردمی و استقرار مردم سالاری است.

ماده ۲- سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" وجود اختلاف نظر در میان اعضای خود را امری طبیعی میدانند و با تکیه بر اصول دمکراتیک، تحمل نظرات مخالفه احترام متقابل، و استفاده از شیوه های علمی و واقع بینانه تحقیق و بررسی، برای دستیابی به وحدت نظر و عمل هر چه بیشتر در میان اعضای خود تلاش خواهد کرد. در عین حال با هر گونه تفرقه جویی، جو سازی خصمانه، ترور و تخریب شخصیت، دخالت و تعرض در امور خصوصی و خانوادگی افراد، انگ و تهمت زدن، توهین و کاربرد زبان غیر سیاسی و غیر انسانی، افعال شیوه های غیر اخلاقی که از سوی هر فرد و جریانی در درون سازمان خود یا در میان دیگر نیروهای سیاسی کشور صورت پذیرد، قاطعانه مبارزه می کنند. اعضای سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" اجازه زورگویی و سوء استفاده از قدرت را به هیچ کس نمی دهند، بلکه با اعتماد به نیروی استدلال و منطق در جستجوی همفکر و همکار می باشند و احساس علاقه و کار دواطلبانه و آمادگی برای انجام تغییرات ضروری و تلاش برای ارتقاء کاهی را در صفوف خود تقویت می کنند. فرهنگ سیاسی حاکم بر سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" دعوت کننده و پذیرنده است و نه رد کننده و محدود گر. از اینرو سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" محدود بینشی، کوتاه بینشی، انحصار طلبی، و ترس غیر منطقی از همکاری با دیگران را محکوم می کند.

ماده ۳- فعالان جنبش سوسیالیستی و کمونیستی که در راستای برآوردن سرمایه داری و استقرار سوسیالیسم مبارزه می کنند. و تلاشهای خود را بر پایه روحیات و فرهنگ دمکراتیک و انسانی تداوم می بخشند، می توانند در سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" عضو شوند.

ماده ۴- شرایط عضویت در سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" عبارتند از:

- الف - پذیرش برنامه سازمان و مبارزه بی وقفه برای تحقق آن.
- ب - پذیرش اساسنامه سازمان و تبعیت کامل از آن.
- ج - شرکت مداوم و مستمر در تشکیلات سازمان.
- د - تابعیت ایران.
- ه - داشتن حداقل ۱۸ سال.

و - پرداخت حق عضویت ماهانه بدون وقفه که به نسبت درآمد تعیین می شود.

تبصره ۱- افرادی که لساد، خیانت یا اقدام آنها علیه جنبش آزادیخواهانه و عدالتخواهانه مردم ثابت شده باشد و افرادی که عضو گروه، سازمان، نهاد یا ارگانی باشند که به هر عنوان و نحوای علیه جنبش مردم و نیروهای ترقی فعالیت کرده باشند، نمی توانند عضو سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" باشند.

ج - تبعیت کامل از رهنمودهای سیاسی و تشکیلاتی سازمان و اجرای کامل آن.

ماده ۵- نحوه پذیرش عضو به سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" به قرار زیر است:

الف - پذیرش عضو به شکل انفرادی است و حتی در صورتی که گروه یا محفلی یکجا تقاضای ورود به سازمان را بکنند، قرار پذیرش فردی صادر می شود.

ب - هر یک از اعضای اصلی سازمان می توانند فردی را به عنوان متقاضی عضویت معرفی کنند. عضو معرفی کننده باید حداقل یک سال سابقه آشنایی با متقاضی داشته باشد، و او را از جهت سیاسی و اجتماعی و اخلاقی بشناسد و صلاحیت وی را برای عضویت در سازمان تأیید کند.

ج - متقاضی عضویت در آغاز، به مدت حداقل سه ماه، تحت مسئولیت همان عضو معرف، در کار تشکیلات قرار می گیرد. با گذشت این دوره اولیه سه ماهه "جا" تأیید صلاحیت متقاضی توسط "معرف مسئول"، وی به عضویت آزمایشی سازمان پذیرفته می شود.

د - عضو آزمایشی در مدت حداکثر ۶ ماه تحت مسئولیت یک عضو اصلی به عنوان "مسئول رابط" در کار تشکیلات قرار می گیرد. پس از گذراندن "دوره آزمایشی ۶ ماهه"، در صورت واجد صلاحیت بودن، و با تأیید و تصویب عضو مسئول رابط، وی به عضویت اصلی سازمان پذیرفته و پذیرش او (پدون ذکر نام واقعی وی) به رهبری سازمان اعلام می شود. تصویب و تأیید عضویت اصلی هر عضو آزمایشی به عهده مسئول رابط او است و از این بابت "عضو مسئول رابط" در برابر سازمان مسئول است و باید به آن پاسخگو باشد.

ه - در صورتیکه رهبری سازمان، "دلیل موجهی" بدست آورد که عدم صلاحیت سیاسی، اخلاقی، امنیتی شخص متقاضی عضویت را ثابت کند، میتواند تصمیمات زیر را اتخاذ کند:

و - سابقه فعالیت رسمی سازمانی اعضای اصلی از روزی است که فرد متقاضی به عنوان عضو آزمایشی پذیرفته نشده باشد.

ماده ۶- عضو سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" وظیفه دارد:

- الف - مبلغ و مروج برنامه، مواضع و خط مشی سازمان باشد و برای آن بطور وقفه ناپذیر مبارزه کند.
- ب - با اجرای کامل اساسنامه، انضباط سازمانی را رعایت و رهنمودها و تصمیمات رهبری را اجرا کند.

- ج - ضمن حفظ نظرات خود، از مواضع و خط مشی مصوب اکثریت اعضای سازمان تبعیت کند.
- د - ضمن احترام به وجود تنوع و تکرار دیدگاههای درون سازمان در چارچوب برنامه آن، در راه حفظ و تحکیم وحدت فروزی سازمان بکوشد، از ایجاد فراقسبون درون سازمان پرهیزد و با آن مبارزه کند.
- ه - اسرار سازمان را اکیدا حفظ کند و حافظ اسرار، اسناد و اموال سازمان باشد.
- و - یا تاکید بر اصل برتری کلیت بر کمیت، اعضای جدید به سازمان جلب کند.
- ز - برای پختن نشریات و اوراق سازمان و جلب کمک مادی برای آن بکوشد.
- ح - به رهبری سازمان و مسئول بالا تر خود، در رابطه با عملکردها، فعالیتها و انجام وظایف خود گزارش دهد.
- ت - بطور مداوم بکوشد تا سطح دانش، تئوریک و بیش سیاسی و افزایش تجارب مبارزاتی خود را بالا ببرد و فرهنگ و روحیه دمکراتیک را در نگرش و اعمال خود مسلط سازد.
- ی - در راه برقراری و گسترش فرهنگ انسانی و دمکراتیک در جامعه، بسیج و هدایت وسازماندهی حرکتها و جنبشهای اجتماعی و اعتراضی مردم، تقویت نفوذ و اعتبار سازمان در سطح جامعه و گسترش شبکه های تشکیلاتی آن در بین مردم بکوشد.
- ک - خصلت کار جمعی سازمانی همراه با وجود مسئولیت فردی و کاربست خلاقیت و نوآوری را مبنای کار خود قرار دهد.
- ل - از هر عملی که با داعیه های انسانی مندرج در برنامه سازمان مغایرت داشته و مخالف حیثیت و اعتبار سازمان باشد پرهیزد و سعی کند تا در زندگی خصوصی و اجتماعی، رفتارش نمونه باشد.
- ماده ۷ - عضو سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" حق دارد:
- الف - از آزادی کامل عقیده، بیان، قلم، انتقاد و بررسی، و رای در درون سازمان بر خوردار باشد.
- ب - بصورت دمکراتیک و آزادانه، در درون سازمان، در بحث و حل مسایل مربوط به مسایل جاری، مواضع و خط مشی سیاسی، عملکرد رهبری، و فعالیت سازمان شرکت فعال داشته باشد و نظرات و انتقادات خود را ارائه دهد.
- تبصره ۱ - کلیه مباحثات فوق باید در چارچوب مبنای برنامه و اساسنامه سازمان صورت گیرد و باید از طرح بحثهای غیر مرتبطی در زمینه های فوق، خارج از چارچوب برنامه و اساسنامه سازمان جلوگیری شود.
- تبصره ۲ - کلیه تصمیمات با آرای اکثریت (نصف + یک) اعضای اصلی رسمیت می یابد و کلیه افراد سازمانی موظف به تبعیت از آن هستند.
- ج - هر عضو سازمان می تواند با تأیید و تصویب رهبری سازمان، جز در موارد اطلاعاتی و امنیتی، نظرات و اختلافات سیاسی - عقیدتی خود یا نظرات سازمان را در درون و بیرون سازمان منعکس سازد. برای آنکه نظرات و دیدگاههای گوناگون اعضا و نیز اختلافات سیاسی و عقیدتی هر عضو با نظرات سازمان، در معرض بررسی و نقد و قضاوت دیگر اعضا قرار گیرد، می توان از نشریات تئوریک - سیاسی درون سازمانی یا درون جنبش چپ که به صورت مخفی یا علنی انتشار می یابند، استفاده کرد و چنین نشریات بحث آزاد درون سازمانی یا درون جنبش چپ را ایجاد نمود. اما در نشریه "ارگان مرکزی" سازمان، تنها باید نظرات، برنامه، مواضع و خط مشی مصوب اکثریت اعضا - سازمان چاپ و منتشر شود. در صورت درخواست برای انعکاس بیرون سازمان، شکل و زمان این کار توسط رهبری سازمان تعیین خواهد شد. تشخیص موارد اطلاعاتی، امنیتی، شکل، زمان، درونی یا بیرون سازمانی بودن مباحثات، از اختیارات رهبری سازمان است.
- د - بصورت دمکراتیک و آزادانه، در درون سازمان، و فقط در زمان تعیین و تصویب برنامه و اساسنامه، بدون هیچ محدودیتی، در مباحثات مربوط به آنها، شرکت فعال داشته باشد و نظرات و انتقادات و پیشنهادات خود را ارائه دهد و در رابطه با تصویب یا عدم تصویب هر یک از مواد برنامه و اساسنامه رای خود را صادر کند.
- تبصره ۱ - کلیه طرحهای پیشنهادی برنامه و اساسنامه که باید مورد بررسی و قضاوت و سپس رای گیری اعضای سازمان قرار گیرد، باید از دو هفته قبل از رای گیری نهایی، از طریق تشکیلات، در اختیار کلیه اعضا قرار داده شود.
- تبصره ۲ - کلیه تصمیمات برای اکثریت (نصف + یک) اعضای اصلی رسمیت می یابد کلیه افراد سازمان موظف به تبعیت از رای اکثریت هستند.
- ه - گزارش منظمی از سوی رهبری در رابطه با عملکردها و فعالیت های آنان، تا آنجا که به امنیت سازمان لطمه نرساند در قیادت کند.
- و - پرسشها، نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را با رهبری سازمان در میان بگذارد و خواهان پاسخ باشد.
- ماده ۸ - وظایف و حقوق اعضای آزمایشی و اعضای اصلی یکی است. آمارای عضو آزمایشی مشورتی و رای عضو اصلی قطعی و قابل محاسبه است.
- ماده ۹ - از آنجا که عرصه اصلی پیکار سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" و تمرکز مبارزه آن در داخل کشور است و رهبری این سازمان و کارهای اعضای آن تماماً در داخل کشور و بصورت مخفی فعالیت می کنند، باید بداند از هر گونه عوام فریبی یا خوطری تاکید نمود که در شرایط کنونی، امکان برگزاری کنگره، یا امکان برگزاری انتخابات ارگان های سازمان و گزینش و گزینش اعضا در این انتخابات، امکان گزینش اعضای رهبری سازمان از پایین به بالا و یا رای مستقیم وجود ندارد. و از این رو متأسفانه این حق طبیعی اعضا، تا زمان فراهم شدن شرایط مناسب، تأمین نمی شود.
- ماده ۱۰ - از آنجا که حق و وظیفه به هم مشروطند، کسانی که سه جلسه متوالی در تماس های مربوط خود شرکت نکنند، یا در سه نوبت متوالی حق عضویت نپردازند، یا وظیفه ای بعهده نگرفته باشند، از حقوق خود محروم خواهند شد.
- ماده ۱۱ - انضباط بر اعتقاد و مسئولیت پذیری آگاهانه اعضای سازمان استوار است که از طریق انتقاد و انتقاد از خود آنها می تواند حفظ شود. بنابراین تنبیهات انضباطی برای مواقعی است که شیوه های قاعده ای موثر نباشد. مجازات انضباطی در صورت کوتاهی اعضا در انجام وظایف و نقض ضوابط تشکیلاتی صورت می گیرد. در هنگام تصویب هر نوع مجازات و تنبیه، باید حداکثر احتیاط و رعایت اصل رفقت را به عمل آورد و اسناد مربوطه را دقیقاً مطالعه و بررسی کرد و به اظهارات عضو مورد نظر توجه کامل مبذول داشت.
- ماده ۱۲ - مجازات تخلف از مقررات و عدم اجرای وظایف سازمانی، به تناسب و شدت آن به ترتیب زیرین است:
- تذکر، توبیخ، سلب مسئولیت سازمانی، تنزل یک یا چند درجه مسئولیت سازمانی، تبدیل عضو اصلی به عضو آزمایشی، تعلیق عضویت به مدت حداقل ۳ ماه، اخراج از سازمان.
- ماده ۱۳ - تصویب و اجرای تنبیه و مجازات انضباطی هر عضو، تنها به عهده رهبری سازمان است.
- ماده ۱۴ - از آنجا که تمرکز اصلی مبارزه سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" در داخل کشور است و رهبری و کارها و کلیه اعضای آن در داخل کشور به صورت مخفی فعالیت میکنند، در شرایط کنونی امکان تشکیل حوزه ها و کارگاههای تشکیلاتی از پایین تا بالاترین سطوح و امکان تشکیل جلسات رهبری سازمان وجود ندارد و اینرو کلیه ارتباطات بعه صورت تماس انفرادی، برقرار میشود.
- تبصره: در مواقع لازم و با وجود شرایط مناسب، به پیشنهاد رهبری و با تصویب اعضا مربوطه، می تواند جلسات حداکثر چهار نفره از آن اعضا، در هر سطحی از تقسیمات تشکیلاتی سازمان، تشکیل شود.
- ماده ۱۵ - تقسیمات تشکیلاتی سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران" عبارتند از:
- رهبری - کمیته تحریریه - کمیته استان تهران - کمیته منطقه غرب کشور - کمیته منطقه شرق کشور - کمیته منطقه شمال کشور - کمیته منطقه جنوب کشور - کمیته منطقه مرکزی کشور.
- ماده ۱۶ - در تقسیمات تشکیلاتی سازمان "اتحاد چپ دمکراتیک ایران"، هر کمیته منطقه از چند کمیته استان - هر کمیته استان از چند کمیته شهر - هر کمیته شهر از چند کمیته بخش تشکیل می شود.
- ماده ۱۷ - مسئول هر کمیته، محفل ها و کمیته های تحت مسئولیت خود را هدایت و اداره و مسئولیتها و تعصبات و تعصبات رهبری را اجرا می کند و مسایل مربوط به فعالیت خود را به مسئول بالاتر گزارش می دهد.

پراکنش هرگز اتوبوسرانی و شرکت واحد تهران در آخرین ماههای سال ۷۶ از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. در سال جدید نیز اعتراضات پراکنده کارگری نسبت به شرایط فاجعه آور اقتصادی و به تعویق افتادن چند ماهه پرداخت حقوق خودرویه گسترش است. بیگانگان به طور پراکنده در شهرهای مختلف دست به اعتراض میزنند و تمامی جناحهای درون حکومتی، نسبت به انفجار قریب وقوع کارگری وحشت زده از کلبوس یک قیام کارگری هراسان گشته اند.

سیاستهای اقتصادی حکومت اسلامی در جهت هر چه سریعتر خصوصی سازی بخش دولتی و آزادسازی اقتصاد از انحصار دولت و بازگذاشتن دست سرمایه داران در بهره کشی از نیروی کار ارزان ایران و تأمین امنیت آنان توسط دولت عمل میکند. تضمین سود و تأمین امنیت برای سرمایه و سرمایه داران آن وظیفه مهمی است که حکومت برای خود قائل است.

سیاست گذاران "اقتصاد اسلامی" در ضمن متعقدند که یکی از مصلحت عمده و اساسی که سرمایه داران برای آزادی سرمایه گذاری و دستیابی به بهره وری بیشتر با آنان رویرو هستند،

"قانون کار" کنونی است که به اجماع آنها "یک جانب به نفع از کارگران میپردازد" و در واقع به شدت از این که سرمایه داران به راحتی و در هر زمانی که لراعه میکنند نمیتوانند کارگران

خود را از کار اخراج کنند عصبانی و نگران هستند. البته "کمی" وزیر کار، آنان را راهنمایی میکند که در "قانون کار جمهوری اسلامی" با بسن قرار داد محقت با کارگران، حق آنان را

براحتی اخراج کرد علاوه بر این مسائل، حکومت اسلامی ولایت فقیه این روزها به سر و صدادر راه های کشور رابه روی سرمایه گذاران خارجی باز کرده است. آلمان در اس

صادر کنندگان کالابه ایران است و ایتالیا در اس وارد کنندگان کالاهای نفتی و غیر نفتی از ایران قرار دارد. کشورهای عضو اتحادیه اروپا ۵۰ درصد نیاز وارداتی ایران را تأمین میکنند

و خریدار بیش از ۴۰ درصد صادرات غیر نفتی ایران می باشند. اعضای اتحادیه اروپا از خریداران عمده نفت ایران و صادر کنندگان اصلی کالابه کشور هستند. از راهای اروپایی

در زمینه تأمین بخش اساسی درآمد ارزی حکومت اسلامی، نقش کلیدی و انگیزناپذیر دارند. کشورهای اتحادیه اروپا روزانه بیش از یک میلیون بشکه نفت صادراتی ای ایران

را میخرند. نمایان بیشترین سهم در صادرات نفتی جمهوری اسلامی با جهان محسوب میشود. نفت ایران که توسط رژیم "ولایت فقیه" به تاراج داده می شود، توسط

نفتکش های "شرکت نفت ایران"، به صورت فروش تک محموله ای به اروپا سرازیر است و نفت خام ایران به سرعت وقفه ناپذیر و دو بندر اروپا (بندر لوهار فرانسه و بندر

روتردام هلند) توسط اتحادیه اروپا ذخیره سازی می شود. از سوی دیگر ایران بازر پر سود محصولات گوناگون اروپایی است. حکومت اسلامی برای بهره برداری و توسعه

میدانهای نفت و گاز بر خلاف تبلیغات خود، به شدت به کشورهای سرمایه داری پیشرفته متکی و وابسته است. بانکهای اروپایی بویژه بانکهای آلمانی و فرانسوی، صدها میلیون

دلار وام به منظور خرید کالا از همان کشورهای اروپایی در اختیار جمهوری اسلامی قرار می دهند. اینک کمپانی های فرامیشتی نفتی در رقابت بر سر غارت منابع نفت و گاز کشور

سراسیمه به سوی ایران باز می گردند. به دنبال "توتال" فرانسه، "شل" انگلستان وارد ایران شد، و "بریتیش پترولیوم" نیز پس از ۱۹ سال طسرت خود در تهران را

بازگشایی کرد. شرکت روسی "گاز پروم" شرکت بلژیکی "پتروناس" یا ساعد شدن فضا و شرایط شتابان برای معامله با ایران عمل کردند.

البته قابل ذکر است که در صد بالای سهام این کمپانی های فرامیشتی اروپایی متعلق به سرمایه داران آمریکایی است. اما در عین حال کمپانی های نفتی آمریکایی در رقابت با

دیگر انحصارات نفتی جهان، در غارت منابع نفتی ایران، به دولت آمریکا فشار می آورند تا با نالو قانون تحریم "داماتو" نسبت به شرکت های آمریکایی با نهار در رقابت با کمپانی

های نفتی غیر آمریکایی برای غارت منابع ایران و تصاحب بازر ایران، بازنده نساود دولت آمریکایی خواهند تا مناسبات خود با دولت اسلامی را عادی سازد و در این راستا، علاوه بر

"ملک" های عربستان سعودی، از کارشناسان سیاسی و با اصطلاح "اندیشمندان" آمریکایی به بهانه "مبارزه فرهنگی"، و حتی ورزشکاران و کشتی گران "آمریکایی

" به بهانه "دوستی ملل"، به عنوان "واسطه" ها در امر عادی سازی روابط استفاده می شود. سیاست "شلاق و شیرینی" آمریکایی علیه ایران همچنان اعمال

می شود. مسافرت کارشناسان سیاسی آمریکایی به ایران، اظهار تمایل چهار ساتور آمریکایی برای سفر به ایران، عدم تمایل "کلیتون" به اجرای قانون "داماتو"

نسبت به شرکت فرانسوی "توتال" و "لنوفاتون" "داماتو" در مجازات شرکت های غیر آمریکایی که با ایران همکاری داشتند توسط دولت کیلیتون، که در واقع برای تثبیت دولت جدید

و تحکیم موقعیت نظام جمهوری اسلامی و تخفیف بحران اقتصادی ایران و جلوگیری از افتخار آن صورت گرفته از یکسو و گزارش سالانه وزارت امور خارجه آمریکا درباره ایران و

تکرار اتهامات تروریستی نسبت به دولت اسلامی و همچنین تشویق کشورهای آسیای میانه برای انتقال نفت و گاز خود از طریق خط لوله از کف دریای خزر به آذربایجان و از

انجا به اروپا به جای مسیر ایران، از سوی دیگر، دوجهت از سیاست "شلاق و شیرینی" آمریکا را بخوبی نشان می دهد. هدف اصلی این سیاست، گرفتن امتیازات

هر چه بیشتری از دولتمردان حکومت اسلامی است. آمریکا تلاش دارد تا بر منابع نفتی حوزه خلیج فارس و دریای خزر تسلط یابد و از انجا که ویژگی منحصر به فرد ایران

در این است که در حد فاصل این دو حوزه نفتی قرار دارد، بنا بر این تبدیل دولت اسلامی به آلت بی اراده برای اجرای سیاست های دولت آمریکا به منظور پیشبرد اهداف

استراتژیک آن در منطقه از جمله اهداف دولت آمریکا است و سیاست های آمریکا نسبت به دولت اسلامی در چارچوب این هدف تنظیم می شود.

دولت اسلامی در ادامه سیاست های دروازه های باز خود، درهای کشور را چهار طاق به روی بانکداران اروپایی و نمایندگان صنایع کشورهای اروپایی گشوده و آنان شتابان به

سوی ایران هجوم آورده اند و برای تسخیر بازر ایران کوی سبت از یکدیگر می ربایند. بازر مصرف بزرگ و نیروی کار ارزان ایران برای سرمایه داران جهانی ثروتی بیکران

محسوب می شود. گنجینه ای افسانه ای که فقط باید دستان خود را در آن کند تا آنرا تصاحب کنند. و از سوی دیگر دلالت و واسطه هاو کارچاق کن های دولتی ایران نیز در

عطش حرص و ولع پورسانت های هنگفت دریلتی از شرکت های خارجی در ازای فروش و حراج ثروت ها و منابع ملی کشور، در غارت دسترنج کارگران و زحمتکشان ایران یا

سرمایه داران جهانی سهم می شوند.

باید تاکید نمود که لولا "توانایی اقتصادی جمهوری اسلامی، انچنان نازل و فرسوده است که حکومت ولایت فقیه حتی با توجه به امکانات با بقل و بالقوه قادر نیست منابع ملی

را در عرصه جهان تأمین کند. ناچار "نیروهای که لوم های حکومت را در دست دارند (بوروازی تجاری و بوروکرات های نوین) بنابر سرشت انگلی و ضد ملی خود نه مایلند و

نه می توانند روابط اقتصادی با خارج را بر پایه منافع ملی و ادعای "استقلال کامل" هدایت کنند. بلکه بر عکس به لحاظ ماهیت ضد ملی خود با تأیید گرفتن منافع مناسی به

بازریجه انحصارات و دولت های امپریالیستی بدل شده اند.

جسارت را شعار خود سازیم

شعر از: کارل مارکس

نهانیم و با لا پرانیم
نه رزم و نه طلب، نه کوشش و نه جوش،
هراسان دل بنور غوغ خوری،
بهر پشی نخواهد گشت خرسند،

جسارت را شعار خویشانیم
که شهبانم گنگ است و خاموش،
تبد کردن به دل و شترساری
چو باند جان پاکت آرزو مند

ز ما چیزی که در بازار ماند
همان شهبانی و کار ماند